

цѣла недѣля, Антоній не са евявалъ, и сичка та войска преминѣла къмъ Октавіана. Октавіанъ отишелъ слѣдъ бѣглецы тѣ въ Египетъ. Клетвопрестѣжна та Клеопатра, издала бы Антонія, ако Октавіанъ не бы са обишелъ съ нея студено и гордо. И тѣй, тя была принудена да са преструва, ужъ че сѣ е предана Антонию. Антоній искалъ ёще веднѣжь да опыта честь та си въ боя; той настанилъ свои тѣ дружины, но съ ужасъ видѣлъ, че тѣ една слѣдъ друга, — вѣроятнo, по Клеопатрино повелѣніе — преминувать къмъ неприятели. Оставенъ отъ сички тѣ, той бърже са оттеглилъ въ царицына дворець. Но тя са скрыла отъ него, — затворила са въ погребателна та си гробница и повелѣла да кажѣтъ на Антонія, че е умрѣла; туй извѣстіе го довело въ отчаяніе, той са заклалъ съ мечъ, но рана та не была смъртоносна, и на дълго са борилъ между животъ и смърть. Казали му, че Клеопатра е ёще жива, той са помолилъ да го пренесѣтъ при нея. Исполнили желаніе то му, и, слѣдъ дълги мъки той умрѣлъ до Клеопатрины тѣ ноги.

Октавіанъ влѣзълъ побѣдитель въ Египетска та столица, Александрія, повелѣлъ великолѣпно да погребѣтъ Антонія, и са престорилъ много ласкъвъ къмъ Клеопатра, за да са не осѣти тя за намѣреніе то му: нему са искало, въ време то на тържественно то си влѣзванье въ Римъ, да води Клеопатра, окована въ синжири, слѣдъ колесница та си. Но Клеопатра проникнѣла въ намѣреніе то му и го преварила съ съ самоубійство; рассказать, че тя сама турила на гѣдры тѣ си двѣ ядовиты зѣмьи; предъ смърть та си тя проводила на Октавіана писмо, въ което просяла да ѣ погребѣтъ заедно съ Антонія. Туй сичко Октавіанъ най напредъ пріелъ за нова царицына хитрость, и проводилъ хора та си при нея въ стая тай; но тѣ ѣ намѣрили легнѣла на креветя въ царско то ѣ облекло и вече мъртва.

5.

Египетъ станѣлъ добывка на побѣдителя; комуто принадлежалъ сичкій тѣ извѣстенъ тогази мѣръ, Окта-